

UDDRAG AF "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDEPERIODEN

11. november 2015

INDHOLD

P8_TA-PROV(2015)0393	5
INTEROPERABILITET SOM ET MIDDEL TIL AT MODERNISERE DEN OFFENTLIGE SEKTOR ***I	
P8_TA-PROV(2015)0395	63
REFORM AF VALGLOVEN I DEN EUROPÆISKE UNION	

VEDTAGNE TEKSTER

Foreløbig udgave

P8_TA-PROV(2015)0393

Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (ISA²) Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0367),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0037/2014),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 15. oktober 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
- der henviser til udtalelse af 12. februar 2015 fra Regionsudvalget²,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. september 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0225/2015),

¹ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 99.

² EUT C 140 af 28.4.2015, s. 47.

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 11. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/... om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure⁵,

³ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 99.

⁴ EUT C 140 af 28.4.2015, s. 47.

⁵ Europa-Parlamentets holdning af 11.11.2015.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I en række ministererklæringer (Manchester den 24. november 2005, Lissabon den 19. september 2007, Malmø den 18. november 2009 og Granada den 19. april 2010) opfordrede ministrene Kommissionen til at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne ved at gennemføre interoperabilitetsløsninger på tværs af grænser og sektorer, som kan åbne mulighed for mere effektive og sikre offentlige tjenester. Desuden har medlemsstaterne anerkendt, at der skal tilbydes bedre offentlige tjenester ved hjælp af færre ressourcer, og at potentialet i e-forvaltning kan udnyttes bedre ved at udvikle en samarbejdskultur og forbedre vilkårene for interoperabilitet i europæiske offentlige forvaltninger.
- (2) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 19. maj 2010 med titlen "En digital dagsorden for Europa" (DAE), et af flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien, at interoperabilitet er afgørende med henblik på at maksimere det samfundsmæssige og økonomiske potentiale af informations- og kommunikationsteknologi (ikt), og at den digitale dagsorden derfor kun kan være effektiv, hvis interoperabiliteten er sikret.

- (3) Kommissionen fremlagde i sin meddelelse af 16. december 2010 med titlen "Interoperabilitet som forudsætning for europæiske offentlige tjenester", den europæiske interoperabilitetsstrategi (EIS) og den europæiske interoperabilitetsramme (EIF).
- (4) **■** Interoperabilitet gør det lettere at gennemføre politikker *og rummer et stort potentiale med hensyn til at undgå elektroniske barrierer i forbindelse med overskrides af grænserne og fremme opkomsten af nye, eller konsolidere udviklingen af eksisterende, fælles offentlige tjenester på EU-plan.* De politikområder, der beskrives i de følgende betragtninger, er særligt afhængige af interoperabilitet for at kunne gennemføres effektivt.
- (5) For så vidt angår det indre marked kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁶, at medlemsstaterne giver tjenesteudbydere mulighed for at afvikle alle procedurer og formaliteter, der er nødvendige for at udbyde en tjenesteydelse uden for deres etableringsmedlemsstat, ad elektronisk vej og på tværs af grænserne.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- (6) På det selskabsretlige område kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU⁷, at medlemsstaternes centrale handels- og selskabsregistre skal være interoperable via en central platform. En sammenkobling af selskabsregistre vil sikre grænseoverskridende udveksling af oplysninger mellem registre, lette virksomheders og borgeres adgang til oplysninger om virksomheder på EU-plan og dermed forbedre retssikkerheden i erhvervmiljøet i Unionen.
- (7) På miljøområdet kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁸, at der skal vedtages fælles gennemførelsesregler med fastlæggelse af tekniske ordninger for interoperabiliteten. Navnlig fastslås det i direktivet, at de nationale infrastrukturer skal tilpasses, så det sikres, at geografiske datasæt og tjenester er interoperable og tilgængelige på tværs af grænser i Unionen.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (**EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1**).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (8) På området for retlige og indre anliggender er forbedret interoperabilitet mellem europæiske databaser grundlaget for visuminformationssystemet⁹, Schengeninformationssystemet II¹⁰, det europæiske fingeraftrykssystem¹¹ og eJustice-portalen¹². Endvidere opfordrede Rådet i sine konklusioner af den 24. september 2012 til indførelse af den europæiske lovgivningsidentifikator (ELI) og understregede behovet for interoperabel søgning på og udveksling af juridiske oplysninger, som er offentliggjort i nationale officielle tidender og lovtidender, gennem anvendelse af entydige identifikatorer og strukturerede metadata. *Et samarbejde mellem det europæiske agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og det program, der indføres ved nærværende afgørelse, kan give synergier, som vil være til gavn for opnåelsen af deres respektive mål.*

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1).

¹² <https://e-justice.europa.eu>

- (9) *Interoperabilitet inden for lokale, nationale og europæiske offentlige forvaltninger fremmer opnåelse af de mål, som Europa-Parlamentet opstillede i sin beslutning af 29. marts 2012 om rapporten om unionsborgerskab 2010: Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder.*
- (10) Interoperabilitet har været en central succesfaktor for told, skatter og afgifter, hvor man anvender transeuropæiske it-systemer i medlemsstaterne, og som støtte til interoperable virksomhedstjenester finansieret under programmerne Fiscalis 2013 og Told 2013. Disse programmer er gennemført og administreret af Kommissionen og de nationale forvaltninger. Erfaringerne fra programmerne Fiscalis 2013 og Told 2013 er tilgængelige til deling og genanvendelse på andre politikområder. *Hertil kommer, at medlemsstaterne og Kommissionen i Rådets konklusioner af 26. maj 2014 om forvaltningsreformen af EU's toldunion opfordredes til at udvikle en strategi vedrørende it-systemer, der styres og drives i fællesskab, på alle toldrelaterede områder.*

- (11) På sundhedsområdet indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU¹³ regler, som skal lette adgangen til sikre grænseoverskridende sundhedsydelser af høj kvalitet. Mere specifikt oprettede det direktiv e-sundhedsnetværket, som skal arbejde med interoperabilitetsudfordringen mellem elektroniske sundhedssystemer. E-sundhedsnetværket kan vedtage retningslinjer for, hvilke datasæt der som minimum skal udveksles hen over grænserne i tilfælde af uplanlagte og akutte sundhedstjenester, og om e-recepttjenester på tværs af grænser.
- (12) På området for europæiske fonde kræver artikel 122 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013¹⁴, at al informationsudveksling mellem støttemodtagerne og forvaltningsmyndighederne, certificeringsmyndigheder, revisionsmyndigheder og formidlende organer gennemføres ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer. Disse systemer skal lette interoperabiliteten med nationale rammer og EU-rammer og sikre, at støttemodtagerne kun behøver at indsende de nødvendige oplysninger én gang.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (13) På området for informationer fra det offentlige understreges det i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU¹⁵, at offentlige myndigheder, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, skal stille deres dokumenter til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format sammen med deres metadata med den bedst mulige præcision og granularitet og i et format, der sikrer interoperabilitet, anvendelse og tilgængelighed.
- (14) På området for elektronisk **identifikation** **■** **indfører** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014¹⁶ *en interoperabilitetsramme med henblik på sikring af nationale elektroniske identifikationsordningers interoperabilitet.*

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (15) På området for ikt-standardisering fremhæves interoperabilitet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012¹⁷ som et vigtigt resultat af standardiseringen.
- (16) På området for forskning og innovation fremgår det tydeligt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 om Horisont 2020¹⁸, at interoperable løsninger og standarder inden for ikt er centrale forudsætninger for partnerskaber mellem virksomheder på EU-plan. Samarbejde via fælles, åbne teknologiplatforme med afsmitnings- og løftestangsvirkninger vil tillade en bred vifte af interesseparter at drage fordel af nye udviklingstendenser og skabe yderligere innovation.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

- (17) På området for offentlige udbud forpligter Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2014/23/EU¹⁹, 2014/24/EU²⁰ og 2014/25/EU²¹ af 28. marts 2014 medlemsstaterne til at indføre elektroniske indkøbsprocedurer. De fastsætter, at de værktøjer og anordninger, der bruges til elektronisk kommunikation, og deres tekniske karakteristika skal være kompatible med almindeligt anvendte produkter inden for ikt. Herudover indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU²² bestemmelser om udvikling af en europæisk standard for elektronisk fakturering inden for offentlige indkøb med henblik på at sikre, at de elektroniske faktureringssystemer i Unionen er interoperable.
- (18) *Det er derfor vigtigt, at politikken vedrørende interoperabilitet og dens anvendelsesmuligheder samordnes på EU-plan på den måde, der er den mest effektive, og som er så lydhør over for brugeren som muligt. For at fjerne fragmenteringen på interoperabilitetsområdet i Unionen bør en fælles forståelse af interoperabilitet i Unionen og en holistisk tilgang til interoperabilitetsløsninger fremmes.*

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1).

- (19) Interoperabilitet er også et grundlæggende element i Connecting Europe-faciliteten (CEF), som blev indført med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013²³ inden for bredbåndsinfrastruktur og -tjenester. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014²⁴ om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur nævnes det udtrykkeligt, at interoperabilitet, konnektivitet, bæredygtig udbredelse, drift og opgradering af transeuropæiske digitaltjenesteinfrastrukturer samt samordning på EU-plan er en række *af de operationelle prioriteter* for CEF. *Navnlig forordning (EU) nr. 283/2014 foreskriver såkaldte byggesten, som f.eks. e-identifikation, e-levering og automatisk oversættelse, for at lette interoperabilitet på tværs af grænserne.*

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14).

- (20) På politisk niveau har Rådet gentagne gange krævet endnu større interoperabilitet i Europa og en fortsat indsats for at modernisere de europæiske offentlige forvaltninger. ■ Det Europæiske Råd **understregede** i sine konklusioner vedtaget den 24. og 25. oktober 2013, at moderniseringen af de offentlige forvaltninger skulle fortsætte gennem hurtig gennemførelse af tjenester såsom e-forvaltning, e-sundhed, e-fakturering og e-udbud, som forudsætter interoperabilitet. ***Medlemsstaternes engagement er afgørende for at sikre en hurtig udbredelse af et interoperabelt digitalt samfund i Unionen samt inddragelse af offentlige forvaltninger i indsatsen for at fremme anvendelse af onlineprocedurer. For at etablere en mere effektiv, forenklet og brugervenlig digital forvaltning kan det endvidere være nødvendigt at foretage visse tilpasninger i de offentlige forvaltninger i Europa med medlemsstaternes støtte. Effektive offentlige onlinetjenester er afgørende for at fremme erhvervslivets og borgernes tillid til digitale tjenester.***

- (21) Hvis man kun betragter interoperabilitet inden for den enkelte sektor, er der risiko for, at der vedtages forskellige eller inkompatible løsninger på nationalt niveau eller på sektorniveau, hvilket vil skabe nye elektroniske barrierer, der hindrer funktionen af det indre marked og den tilhørende frie bevægelighed og undergraver det åbne og konkurrenceprægede marked og leveringen af tjenester af almen interesse til virksomheder og borgere. For at mindske denne risiko bør medlemsstaterne og Unionen styrke deres fælles indsats for at undgå en opsplitning af markedet. **De bør sikre interoperabilitet på tværs af grænser og sektorer i forbindelse gennemførelsen af lovgivning og samtidig reducere den administrative byrde og omkostningerne og forbedre effektiviteten, og de bør** fremme fælles vedtagne ikt-løsninger og sikre en hensigtsmæssig styring.
- (22) *Ved indførelse, forbedring eller drift af fælles løsninger bør alle initiativer, hvor det er hensigtsmæssigt, baseres på eller ledsages af deling af erfaringer og løsninger samt udveksling og fremme af bedste praksis, teknologineutralitet og tilpasningsevne, mens principperne om sikkerhed, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger altid bør håndhæves. I den forbindelse bør overensstemmelsen med EIF, åbne standarder og specifikationer fremmes.*

- (23) Flere på hinanden følgende programmer har sigtet mod at skabe en sammenhængende udvikling og gennemførelse af globale og sektorbaserede strategier for interoperabilitet, lovgivningsmæssige rammer, retningslinjer, tjenester og redskaber til at opfylde kravene i henhold til EU-dækkende politikker, f.eks.: i) programmet om elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (1999-2004) ("IDA-programmet"), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 1719/1999/EF²⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1720/1999/EF²⁶; ii) programmet om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (2005-09) ("IDABC-programmet"), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF²⁷; og iii) programmet om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (2010-15) ("ISA-programmet"), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 922/2009/EF²⁸. ***Det program, der indføres ved nærværende afgørelse, bør bygge på erfaringerne fra disse programmer.***

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1719/1999/EF af 12. juli 1999 om en række retningslinjer, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, for transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA) (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 1).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/1999/EF af 12. juli 1999 om fastlæggelse af en række aktioner og foranstaltninger med henblik på at sikre interoperabilitet mellem og adgang til transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA) (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 9).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc) (EUT L 144 af 30.4.2004, s. 62).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA) (EUT L 260 af 3.10.2009, s. 20).

- (24) Aktiviteter under IDA-, IDABC- og ISA-programmerne har ydet vigtige bidrag til at sikre interoperabiliteten i den elektroniske udveksling af oplysninger mellem europæiske offentlige forvaltninger. Europa-Parlamentet anerkendte i sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked – e-forvaltning som spydspids, ISA-programmets bidrag og overordnede rolle med hensyn til at definere, fremme og støtte gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger og -rammer for de offentlige forvaltninger i Europa, skabe synergier og fremme genanvendelse af softwareløsninger og omsætte deres interoperabilitetskrav til specifikationer og standarder for digitale tjenester.
- (25) Afgørelse 922/2009/EF udløber den 31. december 2015. Der er derfor behov for et nyt EU-program vedrørende interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere ("ISA²-programmet") for at **udvikle, opretholde** og fremme **■** en helhedsorienteret tilgang til **interoperabilitet med henblik på at undgå fragmentering af interoperabilitetslandskabet i Unionen, fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger og mellem dem og virksomheder og borgere, identificere, skabe og drive interoperabilitetsløsninger, der støtter gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, samt fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger.**

- (26) *Ud over europæiske offentlige forvaltninger er også virksomheder og borgere slutbrugere af interoperabilitetsløsninger, fordi de bruger elektroniske offentlige tjenester, som offentlige forvaltninger yder. Princippet om, at brugerne er i centrum anvendes navnlig til slutbrugerne af interoperabilitetsløsninger. Ved virksomheder bør navnlig forstås som omfattende små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og mikrovirksomheder i betragtning af disses værdifulde bidrag til Unionens økonomi.*
- (27) *Fælles rammer og løsninger, der etableres eller drives under ISA²-programmet, bør så vidt muligt udgøre et interoperabilitetslandskab, der letter interaktionen mellem europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere og sikrer, letter eller muliggør interoperabilitet på tværs af grænser eller sektorer.*
- (28) *Det bør være muligt at gennemføre aktioner under ISA²-programmet ved brug af en "iterativ tilgang".*

- (29) *Da stadig flere offentlige tjenester går over til "digital betjening som udgangspunkt", er det vigtigt at maksimere effektiviteten af de offentlige investeringer i it-løsninger. Sådan effektivitet bør lettes ved at sikre, at leveringen af sådanne tjenester planlægges på et tidligt stadie og om muligt sker gennem deling og genanvendelse af løsninger, således at man får størst muligt udbytte af de offentlige investeringer. ISA²-programmet bør bidrage til opfyldelsen af dette mål.*
- (30) *Interoperabilitet og følgelig de løsninger, der etableres og drives under ISA²-programmet, bidrager til at udnytte potentialet i digital forvaltning og digitalt demokrati fuldt ud ved at gøre det muligt at implementere "one stop shops" og levere gennemsigtige "end-to-end" offentlige tjenester og dermed opnå færre administrative byrder og lavere omkostninger.*
- (31) Som slutbrugere bør virksomheder og borgere også få gavn af fælles, genanvendelige og interoperable borgervendte ("front-office") tjenester som følge af en bedre integration af procedurer og udveksling af data gennem europæiske offentlige forvaltningers bagvedliggende ("back-office") systemer.

- (32) *Unionen bør i alle sine aktiviteter respektere princippet om ligebehandling. Unionsborgere bør have ret til lige behandling af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Unionen bør tage hensyn til de krav, der er knyttet til bekæmpelse af social udstødelse. I den henseende bør tilgængelighed for alle integreres i udviklingen af interoperabilitetsstrategier for offentlige tjenester i hele Unionen, med særlig hensyntagen til de dårligst stillede borgere og de mest affolkede områder med det formål at bekæmpe den digitale kløft og udstødelse, som Europa-Parlamentet opfordrede til i sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked – e-forvaltning som spydspids. De europæiske offentlige forvaltningers indførelse af elektroniske offentlige tjenester kræver en inklusiv tilgang (e-inddragelse), der kan gøre det muligt i nødvendigt omfang at yde teknisk støtte og uddannelse med henblik på at mindske skævhederne i anvendelsen af ikt-løsninger, samt at yde tjenesten gennem flere kanaler, herunder i relevant omfang ved at opretholde traditionelle former for adgang.*
- (33) *Interoperabilitetsløsninger under ISA²-programmet bør udvikles i overensstemmelse med slutbrugernes ret til, via deres internetforbindelse, at tilgå og distribuere information og indhold, benytte og levere applikationer og tjenester samt benytte terminaludstyr efter eget valg, uafhængigt af slutbrugerens eller leverandørens beliggenhed og af informationens, indholdets, applikationens eller tjenestens beliggenhed, oprindelse eller bestemmelsessted, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../...^{29*}.*

²⁹

Forordning ... om foranstaltninger vedrørende åbent internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L ...).

*

EUT: indsæt venligst nummer og offentliggørelsesdato for dokumentet i ST 10788/2015.

- (34) ISA²-programmet bør være et instrument til modernisering af *de europæiske offentlige forvaltninger*. En modernisering af de europæiske offentlige forvaltninger og forøgelse af deres interoperabilitet vil yde et vigtigt bidrag til gennemførelsen af det digitale indre marked og sætte borgere i stand til at få fuldt udbytte af interoperable digitale tjenester, herunder fra digital forvaltning og digital sundhed, fortrinsvis ved fjernelse af hindringer såsom ikkeforbundne digitale tjenester. Manglende interoperabilitet undergraver ofte gennemførelsen af digitale end-to-end-tjenester og udviklingen af kvikskranker for virksomheder og borgere.
- (35) Interoperabilitet er direkte knyttet til og afhængig af anvendelsen af *åbne specifikationer og* standarder. ISA²-programmet bør fremme og, hvor det er hensigtsmæssigt, støtte hel eller delvis standardisering af eksisterende interoperabilitetsløsninger. Sådan standardisering bør opnås i samarbejde med andre standardiseringsaktiviteter på EU-plan, europæiske standardiseringsorganisationer og andre internationale standardiseringsorganisationer.

- (36) *Ved at sikre interoperabilitet vil de europæiske offentlige forvaltninger forblive åbne og fleksible nok til at kunne udvikle sig og inkorporere nye udfordringer og områder. Interoperabilitet er en forudsætning for at undgå teknologisk fastlåsnings, muliggøre teknisk udvikling og fremme innovation. ISA²-programmet bør bidrage til interoperabiliteten mellem europæiske offentlige forvaltninger ved at udvikle interoperable løsninger og fælles rammer, der respekterer teknologineutraliteten med henblik på at undgå fastlåsnings og skabe mulighed for øget konkurrence og innovation, hvilket vil forbedre Unionens globale konkurrenceevne.*
- (37) Moderniseringen af europæiske offentlige forvaltninger er en af de centrale forudsætninger for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien **og det digitale indre marked**. I den forbindelse viser Kommissionens årlige vækstundersøgelser fra 2011, 2012 og 2013, at kvaliteten af de europæiske offentlige forvaltninger har direkte indflydelse på det økonomiske miljø og derfor er afgørende for at stimulere produktivitet, konkurrenceevne, **økonomisk samarbejde**, vækst **og beskæftigelse**. Dette afspejles tydeligt i de landespecifikke henstillinger, som opfordrer til specifikke aktioner rettet mod en reform af den europæiske offentlige forvaltning.

- (38) Forordning (EU) nr. 1303/2013 har et tematisk mål om "styrkelse af institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interesseparter og effektiv offentlig forvaltning". I den forbindelse bør ISA²-programmet samordnes med **andre initiativer, som bidrager til moderniseringen af europæiske offentlige forvaltninger, navnlig hvad angår fremme af interoperabilitet**, og stræbe efter synergier med dem.
- (39) Interoperabilitet mellem europæiske offentlige forvaltninger vedrører alle forvaltningsniveauer: EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan. Derfor er det vigtigt at sikre, at **ISA²-programmet får den bredest mulige deltagelse, og at** der i løsningerne tages højde for forvaltningernes respektive behov samt for virksomhedernes og borgernes behov, hvor det er relevant.
- (40) Det er muligt for nationale, **regionale og lokale** forvaltninger at få støtte til deres bestræbelser gennem specifikke instrumenter under de europæiske struktur- og investeringsfonde, **navnlig den del, der vedrører opbygning af institutionel kapacitet, herunder til uddannelse af de offentlige forvaltningers personale, hvor det er relevant**. Et tæt samarbejde under ISA²-programmet bør maksimere de forventede fordele fra sådanne instrumenter ved at sikre, at de finansierede projekter overholder EU-dækkende interoperabilitetsrammer og -specifikationer såsom EIF.

- (41) Denne afgørelse fastlægger en finansieringsramme for hele ISA²-programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning³⁰.
- (42) Det bør overvejes, om der kan anvendes førtiltrædelsesmidler til at lette kandidatlandes deltagelse i ISA²-programmet samt indførelse og efterfølgende gennemførelse af løsninger herfra i de pågældende lande.

³⁰ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

- (43) ISA²-programmet bør bidrage til gennemførelse af eventuelle opfølgningsinitiativer i forbindelse med Europa 2020 og DAE. For at undgå dobbeltarbejde bør det tage højde for andre EU-programmer **og -initiativer** inden for ikt-løsninger, tjenester og infrastrukturer, navnlig CEF, Horisont 2020 **samt den europæiske handlingsplan for e-forvaltning, fastsat i Kommissionens meddelelse af 15. december 2010. Kommissionen bør samordne disse aktioner, når den gennemfører ISA²-programmet, og når den planlægger fremtidige initiativer, som kan påvirke interoperabiliteten. Med henblik på rationalisering bør planlægningen af ISA²-programmets udvalgsmøder så vidt muligt tage hensyn til de møder, der er planlagt i forbindelse med andre relevante EU-initiativer og -programmer.**

- (44) *Principperne og bestemmelserne i EU-ret om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF³¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF³² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001³³, bør finde anvendelse på løsninger, der drives under ISA²-programmet, og som indebærer behandling af personoplysninger. Sådanne løsninger bør følgelig anvende passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der sikrer, at EU-rettens databeskyttelseskrav overholdes. Navnlig bør personoplysninger som udgangspunkt kun behandles, hvis de er tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til det formål, hvortil de er indsamlet. Ved udformningen og fastlæggelsen af interoperabilitetsløsninger bør der tages passende hensyn til følgerne for beskyttelsen af personoplysninger.*

³¹ *Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).*

³² *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).*

³³ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).*

- (45) *I forbindelse med evalueringen af ISA²-programmet bør Kommissionen være særligt opmærksom på, hvorvidt de løsninger, som udarbejdes og gennemføres, har en positiv eller negativ indflydelse på moderniseringen af den offentlige sektor og imødekommer virksomhedernes og borgernes behov, for eksempel ved at mindske deres administrative byrder og omkostninger og ved at øge den generelle sammenkobling mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden.*
- (46) *Eventuelle nødvendige indkøb af eksterne tjenesteydelser i forbindelse med ISA²-programmet er underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012³⁴ og i direktiverne 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.*
- (47) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelsen af et rullende arbejdsprogram. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁵.
- (48) I særligt hastende tilfælde bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, i behørigt begrundede tilfælde **såsom ved risiko for afbrydelse af levering af tjenester**, hvor hensynet til det fastsatte rullende arbejdsprogram nødvendiggør dette.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.12.2011, s. 13).

- (49) Målene for denne afgørelse, nemlig **at udvikle, fastholde og fremme en helhedsorienteret tilgang til interoperabilitet**, fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden, **identificere, skabe og drive interoperabilitetsløsninger**, der støtter gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, **samt fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger**, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi koordineringen på europæisk plan ville være vanskelig og dyr at etablere, men kan på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger bedre opfyldes på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og mål

1. Ved denne afgørelse oprettes for perioden 2016-2020 et program om interoperabilitetsløsninger **og fælles rammer** for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere ("ISA²-programmet").

Målene for ISA²-programmet er at:

- a) **udvikle, fastholde og fremme en helhedsorienteret tilgang til interoperabilitet i Unionen med henblik på at undgå fragmentering af interoperabilitetslandskabet i Unionen**
- b) fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden og **bidrage til udvikling af en mere effektiv, forenklet og brugervenlig digital forvaltning på det nationale, regionale og lokale plan af den offentlige forvaltning**
- c) **identificere, skabe og drive interoperabilitetsløsninger** til støtte for gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter

d) fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger.

ISA²-programmet skal tage hensyn til de sociale, økonomiske og andre aspekter af interoperabilitet samt den særlige situation for SMV'er og mikrovirksomheder for at forbedre interaktionen mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden.

- 2. ISA²-programmet skal via EIF sikre en fælles forståelse af interoperabilitet og dens gennemførelse i medlemsstaternes forvaltninger. Kommissionen overvåger via ISA²-programmet gennemførelsen af EIF.*
- 3. ISA²-programmet efterfølger og skal konsolidere, fremme og udvide ISA-programmets aktiviteter.*

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) "interoperabilitet": det forhold, at adskilte og forskelligartede organisationer er i stand til at interagere med henblik på at nå gensidigt fordelagtige og vedtagne fælles mål, herunder også, at organisationerne udveksler information og viden, via de forretningsprocesser de understøtter, gennem dataudveksling mellem deres respektive ikt-systemer
- 2) ***"interoperabilitetsramme": en fælles tilgang til interoperabilitet for organisationer, der ønsker at samarbejde om fælles levering af offentlige tjenester, som, inden for sit anvendelsesområde, fastlægger et sæt af fælles elementer såsom terminologi, begreber, principper, politikker, retningslinjer, anbefalinger, standarder, specifikationer og praksis***

I

- 3) "fælles rammer": **referencearkitekturer**, specifikationer, **begreber, principper, politikker, anbefalinger**, standarder, metoder, retningslinjer, ■ semantiske elementer og lignende fremgangsmåder og dokumenter, **betragtet individuelt eller under ét som en helhed**
- 4) "fælles tjenester": den organisatoriske og tekniske evne til at levere et enkelt resultat til **europæiske offentlige forvaltninger**, herunder operationelle systemer, applikationer og digitale infrastrukturer af generisk art, der opfylder fælles brugerkrav på tværs af politikområder og geografiske områder, og deres understøttende operationelle styring
- 5) "generiske værktøjer": systemer, referenceplatforme, fælles platforme og samarbejdsplatforme samt generiske komponenter, der opfylder fælles brugerkrav på tværs af politikområder og geografiske områder
- 6) "interoperabilitetsløsninger": ■ fælles tjenester og generiske værktøjer, som fremmer samarbejdet mellem adskilte og forskelligartede organisationer, og som enten finansieres og udvikles under ISA²-programmet alene eller udvikles i samarbejde med andre EU-initiativer, baseret på europæiske offentlige forvaltningers identificerede krav
- 7) "aktioner": projekter og løsninger, som allerede har nået deres operationelle fase, og ledsageforanstaltninger
- 8) "projekt": en tidsbegrænset sekvens af veldefinerede opgaver, der skal opfylde identificerede brugerbehov gennem en faseopdelt fremgangsmåde

- 9) ***"suspendederede aktioner": aktioner under ISA² -programmet, hvis finansiering er blevet suspenderet i en vis periode, men hvis mål stadig er gældende, og som fortsat er genstand for overvågning og evaluering under ISA² -programmet***
- 10) ***" ledsageforanstaltninger":***
- strategiske foranstaltninger
 - ***information, kommunikation af fordelene ved ISA²-programmet og bevidstgørende foranstaltninger rettet mod europæiske offentlige forvaltninger og i relevant omfang virksomheder og borgere***
 - foranstaltninger til støtte for forvaltningen af ISA²-programmet
 - foranstaltninger vedrørende erfaringsdeling og udveksling og fremme af bedste praksis
 - foranstaltninger til fremme af genanvendelse af eksisterende interoperabilitetsløsninger
 - foranstaltninger rettet mod opbygning af fællesskabs- og kapacitetsopbygning og
 - foranstaltninger rettet mod etablering af synergier med initiativer, som er relevante for interoperabilitet på andre af Unionens politikområder

- 11) *"støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger": de interoperabilitetsværktøjer, rammer, retningslinjer og specifikationer, som europæiske offentlige forvaltninger kan støtte sig til, når de designer, gennemfører og driver interoperabilitetsløsninger*
- 12) *"europæiske offentlige forvaltninger": offentlige forvaltninger på EU-plan samt nationalt, regionalt og lokalt plan*
- 13) *"slutbrugere": europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, og borgere*
- 14) *"centrale interoperabilitetsfaktorer": interoperabilitetsløsninger, der er nødvendige for at muliggøre en effektiv elektronisk levering af offentlige tjenester på tværs af forvaltninger*
- 15) "europæisk interoperabilitetsreferencearkitektur" eller "EIRA": en generisk struktur, som forener principper og retningslinjer for gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger i Den Europæiske Union
- 16) "europæisk interoperabilitetskartografi" eller "EIC": en samling af interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige forvaltninger, som stilles til rådighed af EU-institutioner og -medlemsstater, og som præsenteres i et fælles format og opfylder bestemte kriterier for genanvendelighed og interoperabilitet, som kan opføres i EIRA.

Artikel 3

Aktiviteter

ISA²-programmet skal støtte og fremme:

- a) vurdering, forbedring, **■** drift og genanvendelse af eksisterende interoperabilitetsløsninger **og fælles rammer** på tværs af grænser eller sektorer
 - b) udvikling, etablering, **modning**, drift og genanvendelse af nye **interoperabilitetsløsninger og fælles rammer** på tværs af grænser eller sektorer
 - c) vurdering af ikt-mæssige konsekvenser af foreslået eller vedtaget EU-ret
 - d) identifikation af lovgivningshuller **på EU-plan og nationalt plan**, som skader interoperabiliteten mellem europæiske offentlige forvaltninger **på tværs af grænser eller sektorer**
-
- e) **udvikling af mekanismer for måling og kvantificering af fordelene ved interoperabilitetsløsninger, herunder metoder til beregning af omkostningsbesparelser**

- f) *kortlægning og analyse af det generelle interoperabilitetslandskab i Unionen gennem etablering, vedligeholdelse og forbedring af EIRA og EIC som instrumenter til at fremme genanvendelsen af eksisterende interoperabilitetsløsninger og til at identificere de områder, hvor sådanne løsninger fortsat mangler*
 - g) *vedligeholdelse, ajourføring, fremme og overvågning af gennemførelsen af EIS, EIF og EIRA*
 - h) *vurdering, ajourføring og fremme af eksisterende fælles specifikationer og standarder og udvikling, etablering og fremme af nye fælles specifikationer og **åbne specifikationer og** standarder gennem Unionens standardiseringsplatforme og i samarbejde med europæiske eller internationale standardiseringsorganisationer, hvor det er hensigtsmæssigt*
- I**
- i) *vedligeholdelse og offentliggørelse af en platform, der kan give mulighed for adgang til og samarbejde om bedste praksis, fungere som et middel til at udbrede kendskabet til eksisterende løsninger, herunder sikkerhedsrammer, og bidrage til at undgå overlapninger og samtidig tilskynde til genanvendelse af løsninger og standarder*

- j) *modning af nye interoperabilitetstjenester og -værktøjer samt vedligeholdelse og drift af eksisterende interoperabilitetstjenester og -værktøjer på et midlertidigt grundlag*
- k) *identifikation og fremme af bedste praksis, udarbejdelse af retningslinjer, samordning af interoperabilitetsinitiativer samt tilskyndelse og støtte til grupper, der arbejder med spørgsmål af relevans for spørgsmålet om elektronisk interaktion på tværs af grænser eller sektorer mellem slutbrugere.*

Senest den ... udvikler Kommissionen en kommunikationsstrategi, der skal tage sigte på at øge oplysningen og bevidstheden om ISA²-programmet og dets fordele, navnlig over for virksomheder, herunder SMV'er, og borgere, og sikre ISA²-programmets hjemmeside en brugervenlig grænseflade.*

* *EUT: indsæt venligst dato: 9 måneder efter denne afgørelses ikrafttræden.*

Artikel 4

Generelle principper

Aktioner, der lanceres eller videreføres under ISA²-programmet, skal:

- a) være anvendelsesbaserede og drevet af identificerede behov **og program mål**
- b) opfylde følgende principper:
 - nærhed og proportionalitet
 - brugerne i centrum
 - inklusion og tilgængelighed
 - **levering af offentlige tjenester på en måde, der modvirker dannelsen af en digital kløft**
 - sikkerhed, **respekt for privatlivets fred og databeskyttelse**
 - flersprogethed
 - administrativ forenkling **og modernisering**
 - gennemsigtighed

- bevaring af information
 - åbenhed
 - genanvendelighed **og undgåelse af dobbeltarbejde**
 - teknologisk neutralitet, ***løsninger der så vidt muligt er fremtidssikrede***, og tilpasningsevne ■
 - effektivitet og virkning
- c) ***være fleksible og*** kunne udvides og anvendes på andre erhvervs- eller politikområder, og
- d) have økonomisk, organisatorisk og teknisk bæredygtighed.

Artikel 5

Aktioner

1. Kommissionen gennemfører i samarbejde med medlemsstaterne ***og i overensstemmelse med artikel 8*** de aktioner, der er anført i det rullende arbejdsprogram, jf. artikel 9 ■ .

2. Aktioner i form af projekter skal, hvor det er hensigtsmæssigt, bestå af følgende faser:

- indledning
- planlægning
- udførelse
- afslutning **og endelig evaluering** ■
- overvågning og kontrol.

Faserne i et specifikt projekt defineres og specificeres, når aktionen optages i det rullende arbejdsprogram. **Kommissionen følger projekters udvikling.**

3. Gennemførelsen af ISA²-programmet støttes gennem ledsageforanstaltninger.

Artikel 6

Støttekriterier

Alle aktioner skal for at kunne opnå støtte under ISA²-programmet være i overensstemmelse med samtlige nedenstående kriterier:

- a) ISA²-programmets mål som fastlagt i artikel 1, stk. 1*
- b) en eller flere af ISA²-programmets aktiviteter som fastlagt i artikel 3*
- c) ISA²-programmets generelle principper som fastlagt i artikel 4*
- d) finansieringsbetingelserne i artikel 11.*

Artikel 7

Prioritering

1. *Med forbehold af stk. 2 prioriteres alle aktioner, der opfylder støttekriterierne, på grundlag af følgende kriterier:*
 - a) *aktionens bidrag til interoperabilitetslandskabet, målt ud fra, hvor vigtig og nødvendig den er for at fuldføre interoperabilitetslandskabet i Unionen*
 - b) *aktionens anvendelsesområde, målt ud fra dens horisontale virkning, når den er afsluttet, hen over de berørte sektorer*
 - c) *aktionens geografiske udstrækning, målt ud fra antallet af medlemsstater og europæiske offentlige forvaltninger, der er involveret*
 - d) *aktionens hastende karakter, målt ud fra dens potentielle virkning, og i hvor høj grad der mangler andre finansieringskilder*

- e) *aktionens genanvendelighed, målt ud fra, i hvor høj grad dens resultater kan genanvendes*
 - f) *aktionens genanvendelse af eksisterende fælles rammer og elementer i interoperabilitetsløsninger*
 - g) *aktionens sammenhæng med EU-initiativer, målt ud fra, i hvor høj grad den samarbejder med og bidrager til EU-initiativer som f.eks. det digitale indre marked.*
2. *Prioriteringskriterierne omhandlet i stk. 1 er sideordnede. Ved optagelsen i det rullende arbejdsprogram prioriteres støtteberettigede aktioner efter antallet af kriterier, de hver især opfylder.*

Artikel 8

Gennemførelsesregler

1. Ved gennemførelsen af ISA²-programmet skal der tages behørigt hensyn til EIS og EIF .
2. For at sikre interoperabilitet mellem nationale systemer og EU-informationssystemer specificeres interoperabilitetsløsninger med henvisning til eksisterende og nye europæiske standarder eller offentligt tilgængelige eller åbne specifikationer for udveksling af oplysninger og integration af tjenester.
3. Etablering eller forbedring af interoperabilitetsløsninger skal, hvor dette er relevant, være baseret på eller ledsaget af **udveksling af synspunkter**, deling af erfaringer samt udveksling og fremme af bedste praksis. **Kommissionen skal med dette for øje bringe relevante interesseparter sammen og arrangere konferencer, workshops og andre møder vedrørende spørgsmål, der er omfattet af ISA²-programmet.**

4. **Ved** gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger under ISA²-programmet **skal der**, hvor det er relevant, **tages behørigt hensyn til** EIRA.
5. Interoperabilitetsløsninger og opdateringer heraf **skal, hvor det er relevant**, optages i EIC og stilles ■ til rådighed for genanvendelse af europæiske offentlige forvaltninger.
6. **Kommissionen** skal **til enhver tid tilskynde medlemsstaterne til og** give dem mulighed for at slutte sig til en aktion eller et projekt på et hvilket som helst trin.
7. For at undgå dobbeltarbejde ■ **skal** interoperabilitetsløsninger, **der finansieres under ISA²-programmet**, hvor dette er relevant, **anvende** resultater fra ■ relevante initiativer på **EU- eller medlemsstatsplan som reference og genanvende eksisterende interoperabilitetsløsninger.**

8. For at opnå de størst mulige synergier og sikre, at de forskellige indsatser kombineres og supplerer hinanden, koordineres aktionerne, hvor dette er relevant, med andre relevante EU-initiativer.

9. *De interoperabilitetsløsninger, der etableres eller forbedres under ISA²-programmet, skal være baseret på deling af erfaringer samt udveksling og fremme af bedste praksis. ISA²-programmet skal fremme opbygningen af fællesskaber omkring rammer og løsninger af fælles interesse med deltagelse af relevante interesseparter, herunder nonprofitorganisationer og universiteter.*

Artikel 9

Det rullende arbejdsprogram

1. ***Senest den ...***^{*} ***vedtager*** Kommissionen, ***med henblik på gennemførelse af aktioner***, gennemførelsesretsakter til fastsættelse af et rullende arbejdsprogram for hele denne afgørelses anvendelsesperiode. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2. ***Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til ændring af det rullende arbejdsprogram mindst en gang om året.***

Det rullende arbejdsprogram anvendes til at identificere, prioritere, dokumentere, udvælge, designe, gennemføre, ***drive*** og evaluere **■ aktioner ■**, fremme deres resultater ***og i givet fald suspendere eller indstille deres finansiering, jf. artikel 11, stk. 5.***

2. Aktioner kan optages i det rullende arbejdsprogram, hvis de opfylder ***betingelserne i artikel 6 og 7. ■***
3. Et projekt, som er iværksat og udviklet under ISA-programmet eller et andet EU-initiativ, kan optages i det rullende arbejdsprogram, uanset hvilken fase det befinder sig i.

^{*} ***EUT: indsæt venligst dato: seks måneder efter denne afgørelses ikrafttræden.***

Artikel 10

Budgetbestemmelser

1. Midler frigives, når et projekt eller en løsning i den operationelle fase optages i det rullende arbejdsprogram eller efter vellykket afslutning af en projektfase som fastsat i det rullende arbejdsprogram og eventuelle ændringer af dette.
2. Ændringer af det rullende arbejdsprogram, som vedrører budgettildelinger på over 400 000 EUR pr. aktion, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2.
3. Aktioner under ISA²-programmet kan kræve køb af eksterne tjenester, hvilket er underlagt Unionens udbudsregler som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 11

Finansiering af aktioner

1. Udvikling, etablering og forbedring af fælles rammer og generiske værktøjer finansieres via ISA²-programmet. Anvendelsen af sådanne rammer og værktøjer finansieres af **de europæiske offentlige forvaltninger**.

2. Udvikling, etablering, **modning** og forbedring af fælles tjenester finansieres via ISA²-programmet. En centraliseret drift af sådanne tjenester på EU-plan kan også finansieres af ISA²-programmet, i tilfælde hvor ■ en sådan drift ■ tjener Unionens interesser, og dette er behørigt begrundet i det rullende arbejdsprogram. I alle andre tilfælde finansieres brugen af disse tjenester med andre midler.
3. Interoperabilitetsløsninger, der overtages af ISA²-programmet **enten for at modne dem eller vedligeholde dem på et midlertidigt grundlag**, finansieres via ISA²-programmet, indtil de overtages af andre programmer eller initiativer.
4. Ledsageforanstaltninger finansieres via ISA²-programmet.
5. **Finansieringen af en aktion kan suspenderes eller indstilles i overensstemmelse med resultaterne af overvågning og kontrol efter artikel 5 og ud fra en vurdering af, om aktionen fortsat opfylder de identificerede behov, samt af aktionens effektivitet og virkning.**

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Interoperabilitetsløsninger for Europæiske Offentlige Administrationer (ISA²-udvalget). ***Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i*** forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Disse retsakter er gældende i højst seks måneder.

Artikel 13

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen **■** overvåger regelmæssigt gennemførelsen og virkningen af ISA²-programmet med henblik på at ***vurdere, om dets aktioner fortsat opfylder de identificerede behov. Kommissionen*** undersøger desuden eventuelle synergier med komplementære EU-programmer.
2. Kommissionen aflægger en gang om året beretning for ISA²-Udvalget, ***det eller de ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om ISA²-programmets gennemførelse og resultater.***

Kommissionen overvåger ***regelmæssigt*** gennemførelsen og genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger i hele Unionen som en del af det rullende arbejdsprogram, der er fastsat i henhold til artikel 9, ***stk. 1.***

3. ***Kommissionen foretager*** en midtvejsevaluering af ISA²-programmet senest den 30. september 2019 og en endelig evaluering senest den 31. december 2021 og meddeler Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af disse evalueringer senest samme datoer. I forbindelse hermed kan Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg indbyde Kommissionen til at fremlægge resultaterne af evalueringerne og besvare spørgsmål fra deres medlemmer.

4. Ved evalueringerne omhandlet i stk. 3 undersøges bl.a. relevansen, effektiviteten, virkningen, nytteværdien, **herunder virksomhedernes og borgernes tilfredshed, hvis det er relevant**, samt bæredygtigheden af og sammenhængen mellem **ISA²-programmets** aktioner. Ved den endelige evaluering skal det desuden undersøges, i hvor høj grad **ISA²-programmet** har nået sine mål **som f.eks. genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger i hele Unionen, idet der tages særligt hensyn til de behov, de europæiske offentlige forvaltninger har givet udtryk for.**
5. Ved evalueringerne vurderes **ISA²-programmets** resultater i forhold til **opfyldelsen af** målene i artikel 1, **stk. 1, og overholdelsen af principperne i artikel 4, litra b. Opfyldelsen af** målene måles navnlig **i forhold til** antallet af centrale interoperabilitetsfaktorer og antallet af støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger, som er leveret til og anvendes af europæiske offentlige forvaltninger. Indikatorerne for målingen af **ISA²-programmets** resultater og virkning defineres i det rullende arbejdsprogram.

6. Ved evalueringerne skal det undersøges, hvilke fordele aktionerne har givet Unionen med hensyn til at fremme fælles politikker, **identificere potentielle overlapninger og undersøge sammenhængen** med områder, **der skal forbedres**, og kontrollere, om der er synergier med andre EU-initiativer, **herunder navnlig CEF**.

Evalueringerne skal vurdere relevansen af ISA²-programmets aktioner for lokale og regionale myndigheder med henblik på at forbedre interoperabiliteten i den offentlige forvaltning og effektiviteten af leveringen af offentlige tjenester.

7. Evalueringerne skal, hvor det er relevant, omfatte oplysninger vedrørende:
- a) **kvantificer- og kvalificerbare** fordele, som interoperabilitetsløsningerne giver ved at sammenkoble ikt med **slutbrugernes** behov
 - b) den **kvantificer- og kvalificerbare** positive effekt af de interoperable ikt-baserede løsninger.
8. Afsluttede eller suspenderede aktioner evalueres under den overordnede programevaluering. De overvåges med hensyn til deres placering i interoperabilitetslandskabet i Europa og evalueres med hensyn til brugernes accept, til udnyttelse og genanvendelighed.

Artikel 14

Internationalt samarbejde

1. ISA²-programmet er åbent for deltagelse af øvrige lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og kandidatlande inden for rammerne af deres respektive aftaler med Unionen.
2. Der bør tilskyndes til samarbejde med andre tredjelande og internationale organisationer eller organer, navnlig inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskaberne og de østlige partnerskaber, men også i forhold til nabolandene, navnlig landene på Vestbalkan og i Sortehavsregionen. De dermed forbundne omkostninger dækkes ikke af ISA²-programmet.
3. Genanvendelse af ISA²-programmets løsninger i tredjelande skal fremmes, hvor det er relevant.

Artikel 15

Ikke-EU-initiativer

Uden at det berører andre EU-politikker, kan interoperabilitetsløsninger, der etableres eller drives under ISA²-programmet, anvendes i forbindelse med ikke-EU-initiativer til ikkekommercielle formål, forudsat at dette ikke medfører ekstraomkostninger for Unionens almindelige budget, og at Unionens hovedformål med den interoperable løsning ikke derved sættes over styr.

Artikel 16

Databeskyttelse

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med løsninger drevet under ISA²-programmet skal være i overensstemmelse med principperne og bestemmelserne fastsat i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF samt i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 17

Finansielle bestemmelser

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af EU-aktioner under denne afgørelse i anvendelsesperioden er på 130 928 000 EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne af den flerårige finansielle ramme.
3. Den finansielle tildeling til ISA²-programmet kan også anvendes til at dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som regelmæssigt er nødvendige for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på **tredjedagen** efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2020.

Uanset nærværende artikels stk. 2 anvendes artikel 13 fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2021.

Udfærdiget i ...,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

VEDTAGNE TEKSTER

Foreløbig udgave

P8_TA-PROV(2015)0395

Reform af valgloven i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union (2015/2035(INL))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ("valgakten"), knyttet som bilag til Rådets afgørelse af 20. september 1976 som ændret³⁶, særlig artikel 14,
- der henviser til traktaterne, navnlig artikel 9, 10, 14 og artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 22, 223, stk. 1, og artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 2 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Europa-Parlamentets valgmåde, særlig beslutning af 15. juli 1998 om udarbejdelse af forslag til en valgmåde, hvor der følges fælles principper ved valg af Europa-Parlamentets medlemmer³⁷, sin beslutning af 22. november 2012 om valg til Europa-Parlamentet i 2014³⁸ og sin beslutning af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014³⁹,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning med henblik på valget i 2014⁴⁰,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2013/142/EU af 12. marts 2013 om en mere

³⁶ Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

³⁷ EFT C 292 af 21.9.1998, s. 66.

³⁸ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0462.

³⁹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0323.

⁴⁰ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0082.

- demokratisk og effektiv gennemførelse af valget til Europa-Parlamentet⁴¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. maj 2015 om rapport om valget til Europa-Parlamentet i 2014 (COM(2015)0206),
 - der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi ved reformen af valgloven i Den Europæiske Union⁴²,
 - der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen⁴³,
 - der henviser til Rådets direktiv 93/109/EF af 6. december 1993 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere⁴⁴,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde⁴⁵, særlig artikel 13, 21 og 31,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 11, 23 og 39,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0286/2015),
- A. der henviser til, at artikel 223 i TEUF giver Europa-Parlamentet ret til at tage initiativ til revidering af sin egen valg måde med henblik på at udforme en ensartet procedure, der finder anvendelse i hele Unionen, eller en valg måde baseret på principper, der er fælles for alle medlemsstaterne, og til at godkende denne;
- B. der henviser til, at revideringen af valg måden for valg til Europa-Parlamentet bør have til formål at styrke den demokratiske og tværnationale dimension af valget til Europa-Parlamentet og den demokratiske legitimitet af EU-beslutningstagningsprocessen, styrke idéen om unionsborgerskabet, forbedre Europa-Parlamentets funktion og styringen af Unionen, gøre Europa-Parlamentets arbejde mere legitimt, styrke principperne om valgmæssig ligestilling og lige muligheder, øge effektiviteten af systemet for afholdelse af valg til Europa-Parlamentet og bringe parlamentsmedlemmerne tættere på vælgerne og navnlig de yngste vælgere;
- C. der henviser til, at revideringen af valg måden skal respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og ikke tilstræbe at indføre ensartethed for ensartethedens skyld;

⁴¹ EUT L 79 af 21.3.2013, s. 29.

⁴² PE 558.775
([http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA\(2015\)558775_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf))

⁴³ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁴⁴ EFT L 329 af 30.12.1993, s. 34.

⁴⁵ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1.

- D. der henviser til, at muligheden for at udvikle en ensartet valgprocedure, der bygger på almindelige direkte valg, har været nedfældet i traktaterne siden 1957;
- E. der henviser til den støt faldende valgdeltagelse i valg til Europa-Parlamentet, navnlig blandt de yngste vælgere, og til, at vælgernes manglende interesse for EU-anliggender udgør en trussel mod Europas fremtid, og der henviser til, at der derfor er behov for idéer, der vil bidrage til at genoplive det europæiske demokrati;
- F. der henviser til, at en reel harmonisering af proceduren for valg til Europa-Parlamentet i alle medlemsstaterne bedre kunne fremme alle unionsborgeres ret til at deltage på lige vis i Unionens demokratiske liv og samtidig styrke den europæiske integrations politiske dimension;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentets beføjelser gradvis er blevet øget siden det første direkte valg i 1979, og at Europa-Parlamentet nu er ligestillet som medlovgiver sammen med Rådet på de fleste af Unionens politikområder, navnlig som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden;
- H. der henviser til, at Lissabontraktaten har ændret mandatet for medlemmerne af Europa-Parlamentet, idet den gjorde dem til direkte repræsentanter for Unionens borgere⁴⁶ i stedet for "repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater"⁴⁷;
- I. der henviser til, at den eneste revidering af selve valgakten fandt sted i 2002 ved vedtagelse af Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom⁴⁸, som pålægger medlemsstaterne at afholde valget efter forholdstalsmetoden ved listevalg eller en metode med overførsel af overskydende stemmer, og som afskaffede dobbeltmandat for medlemmer af Europa-Parlamentet; der yderligere henviser til, at medlemsstaterne udtrykkeligt fik ret til at oprette valgkredse på nationalt niveau og indføre en national spærregrense, der højst må udgøre 5 % af de afgivne stemmer;
- J. der henviser til, at der endnu ikke er fundet en bred aftale om en egentlig ensartet valgprocedure, selv om der har kunnet konstateres en gradvis indbyrdes tilnærmelse mellem valgsystemerne, bl.a. gennem vedtagelse af afledt ret, som f.eks. Rådets direktiv 93/109/EF;
- K. der henviser til, at begrebet unionsborgerskab, der formelt blev indført i den konstitutionelle orden ved Maastrichttraktaten i 1993, omfatter retten for unionsborgere til at deltage i valg til Europa-Parlamentet og kommunale valg i deres medlemsstater og i den medlemsstat, hvor de har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat⁴⁹; der henviser til, at chartret, som Lissabontraktaten gav bindende retsgyldighed, har styrket denne ret;
- L. der henviser til, at valg til Europa-Parlamentet på trods af disse reformer for det meste stadig er reguleret ved national lovgivning, at valgkampagnerne stadig er nationale, og

⁴⁶ Artikel 10, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i TEU.

⁴⁷ Artikel 189, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁴⁸ Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25. juni og af 23. september 2002 om ændring af akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, knyttet til afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

⁴⁹ Artikel 20, stk. 2, i TEUF.

at europæiske politiske partier ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde deres forfatningsmæssige mandat og "bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje" som omhandlet i artikel 10, stk. 4, i TEU;

- M. der henviser til, at de europæiske politiske partier bedst er i stand til at "bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed", og at de derfor bør spille en større rolle i valgkampen forud for valget til Europa-Parlamentet for at øge deres synlighed og vise forbindelsen mellem en stemme på et bestemt nationalt parti og indvirkningen heraf på størrelsen af en europæisk politisk gruppe i Europa-Parlamentet;
- N. der henviser til, at udvælgelsesproceduren for kandidater til valg til Europa-Parlamentet varierer stærkt fra medlemsstat til medlemsstat og fra parti til parti, især hvad angår gennemsigtighed og demokratiske standarder, og at åbne, gennemsigtige og demokratiske procedurer for udvælgelse af kandidater er væsentligt for opbygningen af tillid til det politiske system;
- O. der henviser til, at fristerne for færdiggørelse af kandidatlisterne forud for valg til Europa-Parlamentet varierer betragteligt mellem medlemsstaterne, lige fra 17 dage til 83 dage, hvilket sætter kandidater og vælgere i hele Unionen i en ulige situation med hensyn til det tidsrum, hvor de skal føre kampagne eller skal overveje, hvem de skal stemme på;
- P. der henviser til, at fristen for at færdiggøre valglisten forud for valg til Europa-Parlamentet varierer stærkt blandt medlemsstaterne og kan vanskeliggøre, om ikke umuliggøre, medlemsstaternes indbyrdes udveksling af oplysninger om vælgerne (dette med henblik på at undgå dobbelt stemmeafgivelse);
- Q. der henviser til, at oprettelsen af en fælles valgkreds, hvor listerne ledes af hver politiske families kandidat til posten som formand for Kommissionen, ville styrke det europæiske demokrati og give yderligere legitimitet til valget af formanden for Kommissionen;
- R. der henviser til, at de gældende europæiske valgeregler giver mulighed for en fakultativ spærregrænse på op til 5 % af de afgivne stemmer for valg til Europa-Parlamentet, og at 15 medlemsstater har benyttet sig af denne mulighed og indført en spærregrænse på mellem 3 % og 5 %; der henviser til, at den faktiske spærregrænse i mindre medlemsstater og i medlemsstater, som har opdelt deres valgområde i valgkredse, ikke desto mindre ligger på over 3 %, selv om der ikke findes en lovfæstet spærregrænse; der henviser til, at indførelsen af obligatoriske spærregrænser er anerkendt i den forfatningsmæssige tradition som en legitim måde at garantere parlamenters funktion på;
- S. der henviser til, at artikel 10, stk. 2, i valgakten udtrykkeligt forbyder en tidlig offentliggørelse af resultaterne af valget, men sådanne resultater er alligevel blevet offentliggjort før i tiden; der henviser til, at et harmoniseret tidspunkt for lukningen af valgstederne i alle medlemsstater vil bidrage stærkt til den fælles europæiske karakter af valget til Europa-Parlamentet og mindske muligheden for, at resultatet bliver påvirket, hvis valgresultatet i visse medlemsstater offentliggøres, før valgstederne lukkes i alle medlemsstater;

- T. der henviser til, at de første officielle prognoser for valgresultatet bør offentliggøres samtidig i alle medlemsstaterne på den sidste dag i valgperioden kl. 21.00 CET;
- U. der henviser til, at indførelsen af en fælles europæisk valgdag bedre ville afspejle borgernes fælles deltagelse i hele Unionen, styrke deltagelsesdemokratiet og bidrage til at skabe et mere sammenhængende fælleseuropæisk valg;
- V. der henviser til, at der med Lissabontraktaten er indført en ny forfatningsorden, idet Europa-Parlamentet fik ret til at vælge formanden for Europa-Kommissionen⁵⁰ i stedet for blot at give sit samtykke; der henviser til, at valget i 2014 udgør en vigtig præcedens i denne henseende og har vist, at indstilling af hovedkandidater øger borgernes interesse for valg til Europa-Parlamentet;
- W. der henviser til, at indstillingen af hovedkandidater til posten som formand for Europa-Kommissionen skaber en forbindelse mellem afgivne stemmer på nationalt niveau og den europæiske kontekst og giver unionsborgerne mulighed for at træffe informerede valg mellem alternative politiske programmer; der henviser til, at udpegelsen af hovedkandidater gennem åbne og gennemsigtige procedurer styrker den demokratiske legitimitet og styrker ansvarligheden;
- X. der henviser til, at proceduren for indstilling og udvælgelse af hovedkandidater til denne stilling er et stærkt udtryk for europæisk demokrati; der yderligere henviser til, at det bør være en integreret del af valgkampagnerne;
- Y. der henviser til, at de europæiske politiske partiers frist for at indstille kandidater bør kodificeres i valgakten, og at hovedkandidaterne til stillingen som formand for Europa-Kommissionen bør være kandidater i valget til Europa-Parlamentet;
- Z. der henviser til, at ikke alle medlemsstater giver deres borgere mulighed for at stemme fra udlandet, og blandt de medlemsstater, der giver mulighed herfor, varierer betingelserne for fratagelse af stemmeretten i betydelig grad; der henviser til, at det vil bidrage til valgmæssig ligestilling, hvis alle unionsborgere, der er bosiddende uden for Unionen, får ret til at deltage i valg; der henviser til, at medlemsstaterne imidlertid må samordne deres administrative systemer på en bedre måde for at forhindre, at vælgere stemmer to gange i to forskellige medlemsstater;
- AA. der henviser til, at mindst 13 medlemsstater ikke har tilstrækkelige interne regler til at hindre unionsborgere, der har dobbelt statsborgerskab i medlemsstater, i at stemme to gange, hvilket strider mod artikel 9 i valgakten;
- AB. der henviser til, at der bør oprettes en valgmyndighed på EU-niveau, der kan fungere som et netværk af enkeltkontaktmyndigheder i medlemsstaterne, da det vil lette adgangen til information om reglerne for valg til Europa-Parlamentet, strømline processen og styrke disse valgs europæiske karakter; der henviser til, at Kommissionen derfor opfordres til at undersøge de nødvendige praktiske foranstaltninger for oprettelse af en sådan myndighed på europæisk plan;
- AC. der henviser til, at valgbarhedsalderen i de 28 medlemsstater varierer mellem 18 og 25 år, og valgretsalderen varierer mellem 16 og 18 år som følge af de forskelligartede

⁵⁰ Artikel 17, stk. 7, i TEU.

forfatningsmæssige traditioner og valgtraditioner i medlemsstaterne; der henviser til, at en harmonisering af valgretsalderen og aldersgrænsen for kandidater vil være et særdeles ønskværdigt tiltag til at give unionsborgere reel valgmæssig ligestilling og gøre det muligt at undgå forskelsbehandling på det mest grundlæggende område for borgerskab, nemlig retten til at deltage i den demokratiske proces;

- AD. der henviser til, at den officielle etablering og konsolidering af politiske partier på EU-niveau fremmer udviklingen af europæisk politisk bevidsthed og hjælper unionsborgernes ønsker til at komme til udtryk, og der henviser til, at dette også har fremmet processen med gradvis at bringe valgsystemer tættere sammen;
- AE. der henviser til, at brevstemmeafgivning, elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet kan gøre afholdelsen af valget til Europa-Parlamentet mere effektiv og mere tiltrækkende for vælgerne, forudsat at der sikres de højest mulige standarder for databeskyttelse;
- AF. der henviser til, at medlemmer af den udøvende magt i de fleste medlemsstater kan stille op til nationale parlamentsvalg uden at skulle opgive deres institutionelle virksomhed;
- AG. der henviser til, at der på trods af fortsat fremskridt siden 1979 inden for balancen mellem kvinder og mænd i tildelingen af mandater fortsat er betydelige afvigelser på dette område medlemsstaterne imellem, idet det underrepræsenterede køn i ti af dem udgør under 33 %; der henviser til, at den nuværende sammensætning af Europa-Parlamentet, der kun omfatter 36,62 % kvinder, ligger langt under de værdier af og mål for ligestilling mellem kønnene, der forfægtes i chartret;
- AH. der henviser til, at der bør opnås ligestilling mellem mænd og kvinder, som er en af Unionens grundlæggende værdier, men at kun meget få medlemsstater har inkorporeret dette princip i deres nationale valgeregler; der henviser til, at kønskvoter i den politiske beslutningsproces og lukkede lister, har vist sig at være særdeles effektive redskaber til bekæmpelse af forskelsbehandling og kønsmæssige ubalancer og forbedring af den demokratiske repræsentation i beslutningstagende politiske organer;
- AI. der henviser til, at princippet om degressiv proportionalitet, der er nedfældet i TEU, har bidraget betydeligt til det fælles ejerskab af det europæiske projekt blandt alle medlemsstaterne;
- 1. beslutter at revidere valgmåden i god tid forud for valget til Europa-Parlamentet i 2019 med det formål at styrke den demokratiske og tværnationale dimension af valget til Europa-Parlamentet, EU-beslutningstagningsprocessens demokratiske legitimitet, unionsborgerskabet og den valgmæssige ligestilling, fremme princippet om repræsentativt demokrati og unionsborgernes direkte repræsentation i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 10 i TEUF, forbedre Europa-Parlamentets funktion og styringen af Unionen, gøre Europa-Parlamentets arbejde mere legitimt og effektivt, øge effektiviteten af systemet for afholdelse af valg til Europa-Parlamentet, fremme fælles ejerskab blandt borgere fra alle medlemsstaterne, styrke en afbalanceret sammensætning af Europa-Parlamentet og skabe større valgmæssig ligestilling for unionsborgere;

2. foreslår, at de europæiske politiske partiers synlighed øges ved at placere deres navne og logoer på stemmesedlerne, og anbefaler, at det samme også bør fremgå af kampagner i TV og radio, plakater og andet materiale, der anvendes i europæiske valgkampagner, navnlig de nationale partiers programerklæringer, idet disse foranstaltninger vil gøre valget til Europa-Parlamentet mere gennemsigtigt og forbedre den demokratiske måde, hvorpå valget afholdes, og borgerne klart vil kunne forbinde deres stemme med den indvirkning, den har på den politiske indflydelse fra europæiske politiske partier og deres evne til at danne politiske grupper i Europa-Parlamentet;
3. mener samtidig, at regionale politiske partier, der konkurrerer i valg til Europa-Parlamentet, i lyset af Unionens forpligtelse til subsidiaritet bør følge samme praksis, og at regionale myndigheder bør tilskyndes til at anvende officielt anerkendte regionale sprog i denne forbindelse;
4. opfordrer medlemsstaterne til at lette deltagelsen af europæiske politiske partier samt deres hovedkandidater i valgkampagner, navnlig på TV og i andre medier;
5. beslutter at fastsætte en fælles minimumsfrist på tolv uger før valgdagen for opstilling af kandidatlistor med henblik på at fremme valgmæssig ligestilling ved at give kandidater og vælgere i hele Unionen samme tidsrum til at forberede sig og overveje forud for stemmeafgivningen; tilskynder medlemsstaterne til at overveje, hvordan der kan sikres en bedre konvergens mellem reglerne for valgkampagner i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet;
6. mener, at det er af afgørende betydning, at politiske partier på alle niveauer vedtager demokratiske og gennemsigtige procedurer i forbindelse med udvælgelsen af kandidater; anbefaler, at nationale partier afholder demokratiske valg med henblik på at udvælge deres kandidater til valget til Europa-Parlamentet;
7. foreslår, at der indføres en obligatorisk spærregrænse på mellem 3 % og 5 % for tildelingen af mandater i medlemsstater med én samlet valgkreds og valgkredse, hvor listevalg anvendes, og som omfatter mere end 26 mandater; mener, at denne foranstaltning er vigtig for at bevare den måde, hvorpå Europa-Parlamentet fungerer, da den vil forhindre yderligere fragmentering;
8. foreslår, til trods for at medlemsstaterne frit kan fastsætte, hvilke(n) dag(e) valget skal afholdes inden for valgperioden, at valget i alle medlemsstater afsluttes kl. 21.00 CET om søndagen ved valget til Europa-Parlamentet, da dette vil sikre en korrekt anvendelse af artikel 10, stk. 2, i valgakten og dermed mindske muligheden for, at valgresultatet bliver påvirket, hvis valgresultatet i visse medlemsstater offentliggøres før lukningen af valgstederne i alle medlemsstater; er fortaler for, at forbuddet mod en tidlig offentliggørelse af valgresultatet fortsat bør gælde i alle medlemsstaterne;
9. beslutter at fastsætte en fælles frist for de europæiske politiske partier til at indstille hovedkandidater tolv uger forud for valget til Europa-Parlamentet, således at deres valgprogrammer kan forelægges, politiske debatter mellem kandidaterne kan afholdes, og valgkampagner i hele Unionen kan iværksættes; mener, at processen med indstilling af hovedkandidater udgør et vigtigt aspekt af valgkampagnerne på grund af den implicite sammenkædning mellem resultaterne af valget til Europa-Parlamentet og valget af Kommissionens formand som fastlagt i Lissabontraktaten;

10. beslutter at fastsætte en fælles frist på otte uger for færdiggørelsen af valglisten og seks uger for udvekslingen af oplysninger om unionsborgere med dobbelt statsborgerskab og unionsborgere, der bor i en anden medlemsstat, med den nationale myndighed, som er ansvarlig for valglisten;
11. foreslår, at valgets integritet bør styrkes ved at begrænse kampagneudgifterne til et rimeligt beløb, der giver mulighed for en passende præsentation af de politiske partier, kandidaterne og deres valgprogrammer;
12. foreslår, at unionsborgere, herunder de, der bor eller arbejder i et tredjeland, får ret til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet; mener, at dette omsider vil give alle unionsborgere samme ret til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet og på samme betingelser, uanset bopæl og statsborgerskab;
13. opfordrer imidlertid medlemsstaterne til at samordne deres administrative systemer på en bedre måde for at forhindre, at vælgere stemmer to gange i to forskellige medlemsstater;
14. tilskynder medlemsstaterne til at gøre brug af brevstemmeafgivning, elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet med henblik på at gøre stemmeafgivningen lettere for alle borgere, og navnlig for personer med nedsat mobilitet og for dem, der bor eller arbejder i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere, eller i et tredjeland, forudsat at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eventuel svig i forbindelse med stemmeafgivning ved hjælp af disse metoder;
15. henstiller som et fremtidigt skridt til medlemsstaterne, at de bør overveje, hvordan de kan harmonisere minimumsalderen for vælgere til 16 år for yderligere at styrke den valgmæssige ligestilling blandt unionsborgere;
16. opfordrer til en revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen med henblik på at tilpasse reglerne for kommissærer, der stiller op til valget til Europa-Parlamentet, således at Kommissionens institutionelle effektivitet ikke hæmmes i en valgperiode, og at de institutionelle ressourcer ikke misbruges;
17. beslutter at give Parlamentet ret til at fastsætte valgperioden for valg til Europa-Parlamentet efter høring af Rådet;
18. tilskynder medlemsstaterne til at vedtage passende retlige rammer, der sikrer de højeste standarder for informativ, retfærdig og objektiv mediedækning under valgkampagnen, navnlig blandt offentlige radio- og tv-stationer; mener, at dette er af afgørende betydning for at give unionsborgere mulighed for at træffe et informeret valg om konkurrerende politiske programmer; erkender betydningen af selvregulerende instrumenter, som f.eks. adfærdskodekser, med hensyn til at opfylde dette mål;
19. opfordrer til, at de standarder, der skal sikre fri og uhindret konkurrence mellem de politiske partier, skal strammes op, og opfordrer især til, at mediepluralisme og neutralitet på alle niveauer af offentlig forvaltning med hensyn til valgprocessen skal forbedres;

20. fremhæver betydningen af en øget deltagelse af kvinder i den politiske beslutningsproces og en bedre repræsentation af kvinder i valg til Europa-Parlamentet; opfordrer derfor medlemsstaterne og Unionens institutioner til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at fremme princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder i hele valgprocessen; understreger i denne forbindelse vigtigheden af kønsafbalancerede valglister;
21. tilskynder medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at fremme en bedre repræsentation af etniske, sproglige og andre mindretal i valg til Europa-Parlamentet;
22. finder det ønskeligt at oprette en europæisk valgmyndighed, der kan få til opgave at samle oplysningerne om valget til Europa-Parlamentet centralt, føre tilsyn med afholdelsen af valget og lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne;
23. fastslår, at hvervet som medlem af Europa-Parlamentet ligeledes bør være uforeneligt med hvervet som medlem af et regionalt parlament eller en regional forsamling med lovgivningsmæssige beføjelser;
24. erindrer om, at medlemsstaterne på trods af henstillinger fra Kommissionen gentagne gange ikke har formået at nå til enighed om en fælles valgdag; tilskynder medlemsstaterne til at arbejde på at nå frem til en aftale om dette spørgsmål;
25. forelægger Rådet vedhæftede forslag til ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet⁵¹;
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen samt medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁵¹ Ændringerne i vedlagte forslag er baseret på en konsolideret udgave af akten, der er udarbejdet af Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste på grundlag af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i forsamlingen (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 5), som ændret ved afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF om ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25. juni 2002 og af 23. september 2002 (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1). Denne konsolidering adskiller sig fra den konsoliderede udgave, som er udarbejdet af Den Europæiske Unions Publikationskontor (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) på to punkter: Der er indføjet et nyt led i artikel 7, stk. 1, "- medlem af Regionsudvalget", jf. artikel 5 i Amsterdamtraktaten (EFT C 340 af 10.11.1997), og artiklerne er omnummereret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

med henblik på vedtagelse af bestemmelserne om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 223, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Parlamentet,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtning, at traktatens bestemmelser om valg måde bør gennemføres —

VEDTAGET de følgende bestemmelser, som det henstiller til medlemsstaterne at godkende i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 1

Akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom⁵², ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. I samtlige medlemsstater vælges medlemmerne af Europa-Parlamentet som repræsentanter for unionsborgerne efter forholdstalsmetoden ved listevalg eller en metode med overførsel af overskydende stemmer."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 2a

⁵² Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1).

Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om en fælles valgkreds, hvor listerne ledes af hver politiske families kandidat til posten som formand for Kommissionen."

3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

For valgkredse og for medlemsstater med én samlet valgkreds, hvor listevalg anvendes, og som omfatter mere end 26 mandater, fastsætter medlemsstaterne en spærregrænse for tildeling af mandater, som ikke må udgøre mindre end 3 % og højst må udgøre 5 % af de afgivne stemmer i valgkredsen eller i den pågældende medlemsstat med én samlet valgkreds."

4) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 3a

Hver medlemsstat fastsætter en frist for opstilling af lister over kandidater til valg til Europa-Parlamentet. Fristen er mindst tolv uger før begyndelsen af valgperioden, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.

Artikel 3b

Fristen for opstilling og færdiggørelse af valglisten er otte uger før første valgdag.

Artikel 3c

Politiske partier, der deltager i valg til Europa-Parlamentet, skal overholde demokratiske procedurer og gennemsigtighed i forbindelse med udvælgelsen af deres kandidater til disse valg.

Artikel 3d

Listen over kandidater til valg til Europa-Parlamentet skal sikre ligestilling mellem kvinder og mænd.

Artikel 3e

På de stemmesedler, der anvendes i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, skal navnene og logoerne på de nationale partier og europæiske politiske partier være lige synlige.

Medlemsstaterne skal fremme og lette tilvejebringelsen af sådanne tilknytninger i tv- og radiokampagneudsendelser og i valgkampagnemateriale. Valgkampagnematerialet skal indeholde en henvisning til programerklæringen for det europæiske politiske parti, som det nationale parti eventuelt er tilknyttet.

Reglerne om at sende valgmateriale pr. post til vælgere i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet skal være de samme som dem, der gælder for nationale, regionale og lokale valg i den pågældende medlemsstat.

Artikel 3f

Europæiske politiske partier skal indstille deres kandidater til posten som formand for Kommissionen mindst tolv uger før begyndelsen af valgperioden, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1."

5) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 4a

Medlemsstaterne kan indføre elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet ved valg til Europa-Parlamentet, og såfremt de gør dette, skal de træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre resultatets pålidelighed, hemmelig stemmeafgivning og databeskyttelse.

Artikel 4b

Medlemsstaterne kan give deres borgere mulighed for at brevstemme ved valg til Europa-Parlamentet."

6) I artikel 5, stk. 1, udgår andet afsnit.

7) Artikel 6 affattes således:

- "1. Medlemmerne af Europa-Parlamentet stemmer individuelt og personligt. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat. De repræsenterer alle unionsborgere.
2. Europa-Parlamentets medlemmer nyder godt af de privilegier og immuniteter, der gælder for dem i henhold til protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab."

8) Artikel 7 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

- "1. Hvervet som medlem af Europa-Parlamentet er uforeneligt med hvervet som:
 - medlem af en medlemsstats regering
 - medlem af et nationalt eller regionalt parlament eller en national eller regional forsamling med lovgivningsbeføjelser

- medlem af Kommissionen
- dommer, generaladvokat eller justitssekretær ved Den Europæiske Unions Domstol
- medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion
- medlem af Revisionsretten
- Den Europæiske Ombudsmand
- medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg
- medlem af Regionsudvalget
- medlem af udvalg eller organer, som er oprettet i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab med henblik på at administrere Unionens pengemidler eller udføre vedvarende direkte forvaltning
- medlem af Den Europæiske Investeringsbanks bestyrelse eller direktion eller ansat i denne
- tjenestemand eller anden ansat i aktiv tjeneste i Den Europæiske Unions institutioner eller dertil knyttede specialiserede organer eller i Den Europæiske Centralbank."

b) stk. 2 udgår

c) stk. 4 affattes således:

"4. Medlemmerne af Europa-Parlamentet, på hvilke stk. 1 og 3 finder anvendelse i løbet af den i artikel 5 omhandlede femårige periode, udskiftes i overensstemmelse med artikel 13."

9) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 9a

Alle unionsborgere, herunder de, der bor eller arbejder i et tredjeland, har stemmeret ved valg til Europa-Parlamentet. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre udøvelsen af denne ret.

Artikel 9b

Hver medlemsstat udpeger én kontaktmyndighed ansvarlig for at udveksle oplysninger om vælgere med sine modparter i de øvrige medlemsstater. Denne myndighed skal senest seks uger før første valgdag og via ens og sikre elektroniske kommunikationsmidler videresende oplysninger om unionsborgere, der er

statsborgere i mere end én medlemsstat, og unionsborgere, der ikke er statsborgere i den medlemsstat, hvor de er bosat, til sine modparter.

De videresendte oplysninger skal som minimum omfatte den berørte borgers efternavn og fornavn, alder, den by, hvor vedkommende er bosat, og datoen for ankomsten til den pågældende medlemsstat."

10) Artikel 10 og 11 affattes således:

"Artikel 10

1. Valg til Europa-Parlamentet afholdes på en dato eller datoer og på tidspunkter, som fastsættes af hver enkelt medlemsstat. For alle medlemsstaterne skal datoen eller datoerne ligge inden for en fælles periode, der begynder torsdag morgen og slutter den umiddelbart følgende søndag. Valget skal slutte kl. 21.00 CET på denne søndag i alle medlemsstaterne.
2. En medlemsstat må først officielt offentliggøre resultatet af stemmeafgivningen, efter at stemmeafgivningen er afsluttet. De første officielle prognoser for resultatet skal meddeles samtidig i alle medlemsstaterne ved afslutningen på den valgperiode, der er angivet i stk. 1. Før dette tidspunkt må der ikke offentliggøres exit poll-baserede prognoser.
3. Optællingen af brevstemmer begynder i alle medlemsstaterne, når stemmeafgivningen er afsluttet i den medlemsstat, hvor vælgerne sidst afgiver deres stemme i løbet af den i stk. 1 omhandlede valgperiode.

Artikel 11

1. Stemmeafgivningsperioden for valgene fastlægges af Europa-Parlamentet efter høring af Rådet mindst ét år inden udgangen af den i artikel 5 omhandlede femårige periode.
2. Med forbehold af artikel 229 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde træder Europa-Parlamentet automatisk sammen den første tirsdag efter udløbet af en periode på en måned regnet fra slutningen af stemmeafgivningsperioden."

11) Artikel 14 og 15 affattes således:

"Artikel 14

Forslag til foranstaltninger til gennemførelse af denne akt fremsættes af Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmers stemmer, og vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Kommissionen og efter at have opnået Europa-Parlamentets godkendelse.

Artikel 15

Denne akt er affattet på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

I medfør af tiltrædelsestraktaterne har teksterne til denne akt på bulgarsk, estisk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk tilsvarende samme gyldighed."

- 12) Bilag I og II udgår.

Artikel 2

1. De i artikel 1 fastsatte ændringer får virkning den første dag i den måned, der følger efter medlemsstaternes godkendelse af denne afgørelses bestemmelser i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.
2. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, når de har afsluttet deres nationale procedurer.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet